

Педагогикада «көрнекілік» деген ұғым бар. Көрнекі құралдарды пайдалану оқушының тақырыпты тез қабып алуына, сабақты тар-тымды түіне ықпал етеді. Соған осы түртіппен мемлекеттік рәміздерді белгілей-ді, ономастика саясатын жүргізеді. Тәуелсіздікке бет бұрған кезде мемлекеттік Ту мен Елтаңба жасалды. Елді мекендер мен көшелерді айта атау ызу арғын алды. Тарих шаңдаында аалып кеткен қаза батырлары - анжыалы Бәгенбай, аракерей Абанбай, Шыбыртпалы Абыбай батырларға ескерткіш ойылып, көше атаулары беріліп жатты. Кенесары хан рухы тірілді. Қаза елінің іргесін бекем-деген Жәнібек пен Керей ханды ортамызға келдік...

Бұл рдіс ауылдарға да жетті. Кезінде аудан орталығы болған Ақадыр кентіндегі Ленин көшесін Абай атына ауыстырды. Кейін Ақадыр ауданы Шет ауданына осылды да шаруашылығы сан салалы ірі ауданның жабылғаны тұрғындарға иын соқты. Содан лді де болса Ақадыр тұрғындары өз-зіне келе алмай жатыр. Бұрынғы аудан орталығы Ақадырды атты қалдырап кетті деуге келмейді. Көше жолдары ретке келіп, асфальтанып жатады. Құрылыста ілгерілеушілік бар, жаңа ғйлер бой ктерді. Көшедегі шамдар жарырап тұр. Соған арамастан, кенттің архитектурасы бі-гінгі талапқа сай келмейді. Біз мұны жиі айтып жүрміз, бірақ соған мән беріп жатқан жергілікті қкімшілік жоқ, жүре тыдайды.

Амалсыздан қолға алам алуға тура келді. Біз деген (күрі-құртандарды айтам) кешегі тоталитарлық жүйені күргендерміз. Ол оған (сәбет қкіметі) дұшпан күзі болса да күпшілікпен санасып, ардагерлерден ағыл-кеңес құрайтын. Бүгінгі жүйе (қкімшілік) тұрғындармен санасуды күбінесе күз алдауға құрады. Осы келеңсіздік ауылдық жерлерде де айталанып жүр. Жасыратын не бар, жүн-жоба білетін дуалы ауыз құлкендер ауылда қалмай барады. Құтты мекен Ақадырды «сүзге қалдыру» менің арыма сын, дегенмен, «Даудың басы Дайрабайдың күк сиырының» кері боп тұр. Кент тұрғындарының пікірмен санасуды қмытқан жергілікті ау-

Көшелерінің аты күрінбейтін кент

дан, кент қкімдігі «қзім білемге» салынып, іргелі кентті «қлі ескерткіштерге» толтырып жіберген. Онсыз да ала-құла кент құтты рухқа септеспейтін ауылдық (рулық) деңгейдегі жайдақ ескерткіштердің қясына айналып барады. Тарихи мұні бар бірді-екілі ескерткіш кенттің архитектурасына қйлеспей сойдып сәлекет тұр. Соның күзге шыққан сәйелдей боп тұрғаны қуын-сүргін құрбандарына қойылған «дар ааш». Ескерткіш өз орнына қойылмаған. Оның оқанатында балалар спорт мектебі иық тіресіп тұрса, сол қанатында балабақша бар. Ескерткіштің қарсы бетінде Ю.Гагарин атындағы орта мектеп тұр. Біздің ойымызша, бұл орын «дар аашы» ескерткішіне сай емес. Бұл аздай-ақ, кенттің бір күшесіне бұрынғы партия шонжары И.Колбасин есімі берілгені мүлде түсініксіз. Жергілікті қкімшілік бұл күшені қлі күнге қызғыштай құориды, жоғары талапқа сай абаттандырып, түңірегін құлмен күмкеріп, балаларға арналған ойын алағын да тұрғызып тастады. Кент құр кезеңде қкімет назарында болған, болып та келеді. Көшелерге белгілі түлғалар - Шоқан Уәлиханов, қаныш Сәтбаев, Сәкен Сейфуллин, Орынбек Беков, Тоғтар Құбіқіров есімдері берілуі соған айғақ. Тәуелсіздік

алған жылдарда есімдері ел есінде жүрген Жарылқап батыр, Байқозы батыр, Күшкбай батыр, Абыбай батырларға күше атауы берілген еді. Алайда, осы көшелер бүгінде жергілікті (кент қкімшісі) басшылықтың назарынан тыс қалған. Сорағысы сол, белгілі түлғалар есімімен аталған көшелерге күні түзу тақта ілінбеген. Жарылқап батыр күшесіндегі қй саны елуден асып жығылады. Олардың анық онына күше атауы жазылған тақтайша ілінбеген. Соның кесірінен батыр атындағы күше бұрынғы «пемка» атауынан арылмай келеді. Байқозы батыр күшесі де аты-жүнсіз тұр (бірді-екілі батыр есіміндегі ескірген тақтайшалар күзге зорға шалынады). Мұны да тұрғындар бұрынғыша «кооператив» деп атап жүр.

Кенттің түстігінде бұлек ауыл бар, қй саны қырыққа жетіп қалады. «Валиханов» күшесі деп аталады. Атау кеңестік кезеңде берілгендіктен Уәлиханов делінбей, сіресіп тұрғаны содан. Қйлердің бірде-біреуінде күше атауы жоқ. «Хат-хабар, газет-журнал алмайсыңдар ма?», - деген құраққа тұрғындары жүре жауап береді. Жастар жаңы Валиханов атауын түсініксіз деп күмілжиді. Тоғтар Құбіқіров күшесі де күзелген жылқыдай сым-

пиып тұр. Бірен-саран қйге күңілсіздеу іліне салған қарышкер есімі жазылған тақтайшаның да тозығы жеткен.

Көше атаулары да мемлекеттік идеологияның бір бұлшегі. Оған жүрдім-бардым қарау отаншылдыққа күлеңке түсіреді. Жас құрпайты елін, жерін сәюге баулу осындай күшкентай белгілерден бастау алатынын біле тұра, салырт болу - жауапсыздық. Қз еліне ең бегі сүлген түлғаларды елемей.

Қкімет тарапынан ауылға құрсетіліп жатқан күмекке таласымыз жоқ. Қйлер салынып, жолдар түртпке келіп жатады, кенттерде күше шамдары жарырап тұрады, волейбол алағы тұрғызылып спортқа күңіл бөлінеді.

Мектеп пен балабақшаларда да оқ жүгеріс бар.

Дегенмен, күше атауы жазылған тақтайша ілу секілді азқантай жұмысты тез құрі кент ішінде-ақ шеше салуға болады қой... Ол үшін жоғарыдан тапсырма түсу керек емес шығар, сіз не дейсіз, қкім мырза?!

Қмір Күрпінқылы,
жазушы

Шет ауданы
Ақадыр кенті